

V neděli dne 6. července 1941 konal se v Brně sjezd českého lesnictva. Zástupcům čtyřiceti lesnických rodů tam byly odevzdány diplomy za věrnost lesu, umělecky vyvedené ilustrátorem mistrem Židlickým. Nejstarším zjištěným lesnickým rodem byli Auerhanové a do diplomu jim bylo vepsáno uznání za nepřetržitou lesnickou rodovou příslušnost po meči, prokázanou od roku 1690. Prapředkovi Auerhanů byl r. 1690 svěřen k ochraně polní honební revír u Prahy. Jeho syn sloužil v pražské Stromovce a jeho syn působil na Bílé hoře v libocké oboře Hvězda. Jeho potomek Jan (*24. 12. 1840) byl jedním z prvních absolventů vyšší lesnické školy v Bělé pod Bezdězem a zemřel 13. 7. 1933 ve vysokém věku 93 let jako nadlesní v Okrouhlici nad Sázavou. Měl syna Jaroslava, narozeného 25. 12. 1887 ve Zdislavicích u Humpolce. Ten byl lesním radou v lesním technickém oddělení okresního úřadu Praha - venkov na Smíchově a převzal zmíněný diplom.

Na podzim roku 1944 bylo odměněno dalších 25 rodů, diplomy převzali:

- lesní Adolf Eckert, účetní parní pily v Borohrádku u Rychnova nad Kněžnou, jehož lesnický rod trvá od roku 1730
- lesní Karel Cába z Třešti na Moravě (od 1738)
- lesní zřízenec Karel Rohan z hájovny Štýblova v Lužné (1742)
- lesní Josef Rohan z Velké Čermné nad Orlicí (rod od 1742)
- nadlesní Jan Kholm z Chocně (od 1750)
- lesní dozorce Karel Morgenstern z Plánice (od 1760)
- hajný Ladislav Morgenstern z Plánice (od 1760)
- adjunkt Rudolf Říha z velkostatku Kamenice nad Lipou (od 1731)
- městský lesní Emanuel Wolf z Boskovic (od 1763)
- lesní rada ing. Jindřich Willig z Brna (od 1764)
- vrchní zeměd. tajemník František Voborník ze Zbirohu (od 1779)
- lesní adjunkt Hubert Čížek z Netvořic u Benešova (od 1781)
- lesní adjunkt Otto Čížek z Velkých Karlovic na Moravě (od 1781)
- lesní správce Karel Kautský ze Zálesí u Čáslavi (od 1785)
- lesní správce Karel Hořejší z Kozlí u Ledče nad Sázavou (od 1786)
- lesmistr František Korotva z Kuřimi u Brna (od 1790)
- nadlesní ing. Josef Zoch z Prahy (od 1802)
- lesmistr Hubert Peikert, ředitel velkostatku Černovice u Tábora (od 1810)
- lesní správce Josef Steigerwald z Horažďovic (od 1810)
- nadlesní Rudolf Stoupa z Prahy (od 1822)
- lesní adjunkt Jiří Fischer a ing. Karel Fischer, oba z Turnova (od 1834)
- okresní lesní hajný František Drozen, Myštěves u N. Bydžova (od 1842)
- revírník Ferdinand Trdlica, spr. velkostatku Cerhonice u Mirotic (od 1842)
- lesní rada Jan Žák ve Vacíkově (od 1796) pro bratra, nadlesního Jaroslava Žáka z Vrchotových Janovic (+5. 6. 1943)

Mezi ty první vyznamenané v roce 1941 patřili i Jungwirthové z jižních Čech, kteří setrvali v lesních službách u Schwarzenbergů od 17. století. Z jejich rodu byl i slavný Medvědí Honza (Bärenhanzl) Jan Jungwirth, který 14. listopadu 1856 zastřelil v šumavském polesí Hiršperky poslední „oficiální“ medvědici v Čechách. Místo, kde byla skolena, dodnes připomíná kamenný pomníček, u něhož se v létě objevují kytičky od turistů na znamení úcty k šumavské přírodě. O události vypráví stránka ze starého zápisníku:

Sněhová bouře s vánicí zle řádí v revíru Černý les. Přemnohé čelo zachmuřeno - leč náhle mihl se stín a slyšet temné mručení! Toť ona! Sníh zalepuje oči. Prásk! První chybil, také dva za ním nic. Ted' poklekl mladý Jan. Střel! Ach, vedle ... Však druhá rána nesla smrt. Za čtyřicátou stopou pak nalezena padlá medvědice - skvělý zásah.

Dána poslední pocta. Vyvržená samice měla 230 liber, honu účastnilo se 46 střelců a 75 nadháněčů.

Šťastný střelec Jan Jungwirth se narodil 22. 11. 1820 na samotě, pozdější hájovně Riedelhütte jako syn knížecího hajného. Zemřel 11. 3. 1886. Jeho fotografii a životopis byste našli v časopisu Tradice č. 4, vydaném v roce 1935 v Třeboni. Hajnými se stali i Janovi synové a vnuci. Z rozrodu Jungwirthů také pocházela lesnická dcerka Anna, roz. Jungwirthová, provdaná Sedlmayerová (*1912 ve Vraníně, okr. České Budějovice, + 1995), skvělá česká spisovatelka 60. let minulého století: Každé jaro pampelišky (1956), Pomozte mi, Terezo (1961), Grandlová brož* (1962), Děšť ustal k večeru (1965), Láskám hrozí smrt (1967), Tráva a vítr (1968) aj.

* Grandle= horní špičáky jelení zvěře, které se v páru vkládají do loveckých šperků.

*K ránu ze zámku Hluboká vypraveny na sever zálohované sudy fy Wolfrum, oslava pokračuje. Zleva sedí Jan Jungwirth - ten, co medvědici trefil, Jan Jungwirth - jeho staříčkový otec nachýlen, J.J. kníže Schwarzenberg s pobočníkem, lesmistr Veselý z Krumlova a povedená čtveřice - ti vystopovali zvíře již den předtím k večeru (tj. 13. 11. 1856). Jsou to: revírník Ziehfrend, lesní Janovský, adjunkt Winzig a lesní prakti-
kant Honzík.*

(Koláž autor, 1986)

